

יומא לט. (תחילת הפרק) עד לט: (ש10 מהסוף)

הנר המערבי

הנס - בכל הנרות היו נותנים אותה כמות של שמן בזמן ההדלקה (שהיתה נעשית בערב) בנר המערבי נעשה נס ולמרות שהוא הודלק ראשון הוא דלק יותר משאר הנרות.
האופי הייחודי - הנר המערבי סימל את הקירבה לקודש הקודשים (שהיה ממערב למנורה)
מיקומו - התנאים נחלקו כיצד המנורה היתה מונחת - מצפון לדרום (ואז לא היה נר שניצב מערבה מחבריו) או מהמזרח למערב (ואז כל נר היה יותר מערבי מחברו). אם המנורה היתה מונחת מצפון לדרום אז הנר המערבי היה אמצעי (כיוון שהפתילות של 3 הנרות הימניים ושל 3 הנרות השמאליים פנו לנר האמצעי, ואילו הפתילה של הנר האמצעי פנתה מערבה לכיוון קודש הקודשים) אם המנורה היתה מונחת ממערב למזרח הנר השני ממזרח היה הנר המערבי (מבין 6 הנרות שניתן לכנותם מערביים (כיוון שהיו יותר מערביים מהנר המזרחי) הוא היה הכי קרוב לכהן המדליק (שנכנס להיכל ממזרח)).

משנה

סדר ההגלה

1. הכה"ג מעלה במהירות (כדי שלא יכוון ששל שם יצא בימין) את הגורלות מהקלפי,
2. כשהפתק של **שם** יצא בימין - הסגן אומר לכה"ג להרים את יד ימין
3. כשהפתק של **שם** יצא בשמאל - ראש בית האב אומר לכה"ג להרים את יד שמאל.
4. הכה"ג מניח את הפתקים על השעירים,
4. כששם את הפתק של **השם** - הוא אומר לה' חטאת (ר' ישמעאל - אומר רק 'לה')

הקלפי היתה מעץ (כי התורה חסה על ממון ישראל) ומשל חולין (כיוון שאין כלי שרת מעץ)

אילו ידיים שלפו את הפתקים:

ר"ח סגן הכהנים (וכך סברה המשנה):
 ימין ושמאל של הכה"ג, (ימין של הסגן שווה לשמאל של הכה"ג)

ר' יהודה:

ימין של הכה"ג וימין של הסגן. (ימין של הסגן עדיפה על שמאל של הכה"ג)

שלוש תקופות בהשגחה במקדש השני

תקופה א' (40 השנים הראשונות של המקדש שבהן כיהן שמעון הצדיק)

השגחה טובה (ה' התערב לטובה)

(של שם יצא בימין, לשון הזהורית תמיד הלבינה, נר המערבי תמיד דלק, אש המערכה דלקה ללא תוספת בעירה, היתה ברכה במנחות הציבור)

תקופה ב' (340 השנים האמצעיות של המקדש)

חוסר השגחה (ה' מיעט להתערב)

(של שם יצא לעיתים בימין ולעיתים בשמאל, לשון הזהורית לעיתים הלבינה, נר המערבי לעיתים דלק, אש המערכה לא דלקה ללא תוספת בעירה, לא היתה ברכה במנחות הציבור)

תקופה ג' (40 השנים האחרונות של המקדש)

השגחה לרעה (ה' התערב לרעה)

(של שם יצא תמיד בשמאל, לשון הזהורית לא הלבינה, נר המערבי לא דלק, דלתות ההיכל נפתחו מעצמם)

לא ברור האם שמעון הצדיק היה הכה"ג הראשון או שהוא החליף את עזרא הסופר

בשלב השלישי לא רק שה' לא עזר הוא גם התערב בצורה מעשית לרעה.

המסר הרעיוני הוא שהקדושה משפיעה גם על מקומות וזמנים רחוקים.

המקדש השפיע על סביבתו

מקום - כשהכה"ג קרא את שם ה', וכשהדלתות של ההיכל נפתחו - שמעו את קולם עד ליריחו,
מקום - ריח הקטורת נתן ריח בעצמה רבה בירושלים - ותוצאותיו הגיעו עד למכוור (ממזרח לים המלח)
זמן - ריח הקטורת נשאר בשילה אלפי שנים אחרי שנחרבה.